

Diepe gevoelens

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Tijdens een wandeling door mijn woonwijk stond ik op een kruispunt te kijken of ik veilig kon oversteken. Tijdens die stilstand werd ik op mijn schouders getikt. Nieuwsgierig naar wie me op de schouder tikte, draaide ik me om en zag een van mijn zonen staan. We hadden elkaar langere tijd niet meer gezien en ik was zo ontzettend blij dat ik hem zag, dat we elkaar innig omhelsden.

Die omhelzing bezorgde ons beiden een intens gevoel. Een gevoel van "jij en mij" en van niemand anders. Ik voelde een intimiteit die je bij ouderen niet meer verwacht. Zeker niet als je de leeftijd van zevenentachtig jaar bereikt hebt. Het was een gevoel dat de hele dag voortduurde, me blij maakte en dat het gesprek dat we daarna hadden voor ons beiden heel intens maakte.

Na het afscheid vroeg ik me af hoe het kwam dat ik die ontmoeting en het gesprek zo diep en intens beleefd had. Ik kon en kan daar in feite geen bevredigend antwoord op vinden. Het is er en hoe het zo ineens ontstaat, is niet te verklaren. Dat het bij jou en die andere persoon hoort. Bijvoorbeeld als degene van wie je houdt na het boodschappen doen, winkelen, familiebezoek of wat voor soort afwezigheid dan ook weer thuiskomt, je hem of haar weer ziet. Dat je hem of haar dan innig knuffelt en eigenlijk niet meer los wil laten.

Dan beseft je dat je een dergelijk gevoel al vele malen hebt gehad, maar er nooit eerder bij stil hebt gestaan. Het beleefd hebt als "zo is het". Dat het gewoon bij jou en die andere persoon hoort, omdat je van haar of hem houdt. Dat je dus intiem bent met die persoon.

Als je daar verder over nadenkt, vraag je je af of er meer soorten intimiteit bestaan. Daarom ging ik dus weer maar eens het wereldwijde web op om te zien of daar ook theorieën over bestaan en wat die inhouden. En ja wel. Lectuur genoeg, maar veel in een soort taalgebruik waar je als gewone oudere niets of niet veel van begrijpt. Maar ik begreep wel dat er diverse soorten van intimiteit bestaan. Zoals emotionele intimiteit, fysieke intimiteit, spirituele intimiteit en een intimiteit met jezelf. Meestal wordt bij intimiteit gedacht aan fysieke, lichamelijke intimiteit. Maar je hebt dus ook andere soorten diepe gevoelens.

Het is voor een gewoon mens moeilijk vast te stellen wat voor soort intimiteit je op een bepaald moment voelt. Dat is iets wat je misschien pas na die beleving kunt verklaren. Maar dan vind ik dat je verkeerd bezig bent. Want wil je nu voor alles wat je voelt een verklaring hebben? Intimiteit, diepe gevoelens voor iemand of iets moet je niet willen verklaren. Laat het iets mystieks blijven, waarvan je nog vaak kunt nagenieten als het weer eens in je gedachten komt. En maak het met die drang om de soort intimiteit te vinden niet te gek. Waarom zou je voor alles wat je beroert, wat je bezighoudt een verklaring willen hebben? Juist dat mystieke, geheimzinnige bezorgt een mens een fijn gevoel.

Is intimiteit iets wat aan ouderen voorbijgaat? Nee, zeker niet. Ook ouderen hebben recht op intimiteit. In welke vorm dan ook. Ook al maken ze het zichzelf daarmee in het gewone alledaagse leven soms erg moeilijk.

De ene mens kan zich wat dat betreft soms gemakkelijk uiten. Anderen zullen het daarmee moeilijker hebben om dat te doen of het helemaal niet kunnen zeggen. Zeker als ze al ouder zijn en in hun jeugd niet hebben geleerd om zich te uiten als ze het moeilijk of blij hadden. Want hun ouders wisten niet

beter of ze moesten alles weten wat hun kind(eren) beroerde en bezighield. Dat is geen verwijt naar die ouders, want toen was de maatschappij gewoon zo. Ouders wisten immers alles en kinderen mochten als het ware geen diepere gevoelens hebben.

Maar laat het nu voor elkeen duidelijk zijn. IEDER mens mag zijn of haar eigen intimiteiten hebben en ze wel of niet voor zich houden ervan genieten. Hoe oud ze ook zijn!

Augustinus
